

[Lysholm Christensen]

Vi er tilfreds med, at enhedsskolen er bevaret, og selv om jeg ikke skal blande mig i den diskussion, der netop har fundet sted, kan vi heller ikke se, at enhedsskolen bliver smadret med dette forslag. Vel er der nogle ansatser til lidt andre prøver osv., men stort set er enhedsskolen bevaret, og det er vi tilfreds med, for den tid er forbi, hvor eleverne i den undervisningspligtige alder skal deles i et A- og et B-hold. Der vil altid være problemer med at motivere B-holdet, og A-holdet skal såmænd nok klare sig, uanset hvordan systemet er skruet sammen.

I enhedsskolen ligger der en enorm pædagogisk opgave for læreren; der stilles krav til differentieret undervisning, og det er et forhold, som lovforslaget også forsøger at tage højde for.

Vi er enige i, at eleverne skal tildeles nogle flere timer i bl.a. dansk, og så udestår der bare et problem med finansieringen af dem, men det må vi prøve at finde ud af.

Vi mener ikke, at det, som nogle ordførere har sagt, er ønskeligt med nogle nye fagområder. Vi finder, at det er udmærket med den fagopdelte skole. Det giver ikke mere tid til stoffet, selv om man deler det op på en ny måde. Vi mener, det er udmærket med den struktur af dagligdagen, som der er lagt op til.

Hvis vi endelig skulle snakke om et nyt fagområde, skulle det være faget familiekundskab, og vi så egentlig meget gerne, at man samlede tidligere fag som hjemkundskab, håndarbejde, sløjd og emner som seksualundervisning og økonomi, og hvad der ellers kunne lægges i den kasse, og kaldte det for familiekundskab.

Vi er tilfreds med, at der er lagt op til øget vægt på fremmedsprogsundervisning, og den model, der er lagt op til, ser helt fornuftig ud.

Så vil jeg sige lidt om formålsparagraffen, ikke fordi jeg vil kritisere det, der står, for det er ganske udmærkede og fine ord, men fordi vi mener, der mangler noget.

Vi har haft en periode, hvor pluralisme har været hovedordet. Man har ikke kunnet blive enige om at opløfte noget livssyn eller nogen værdier til at skulle være mere gyldige end andre, og det har for os at se ført til værdirelativisme, ansvarsforflygtigelse, og børnene er blevet tabere. Vi har været igennem en periode, hvor kristne værdier har været et tabuemne.

Der er opstået et værdimæssigt tomrum, som nu fyldes ud af alverdens mystiske, religiøse og spirituelle foreteelser. Det er så alvorligt, at selv Europarådet nu er opmærksom på det og har vedtaget nogle forholdsregler. Derfor finder vi, at der mangler en forpligtelse til en formidling af kristne kulturværdier. Det er der mange grunde til. Jeg kan ikke nå at nævne dem alle sammen på den korte tid, men vi mener virkelig, at der også i formålsparagraffen burde være en forpligtelse til at oplyse om kristne værdier for at udruste eleverne til at klare sig i den forvirrede verden, vi lever i. Åndsfrihed hænger nemlig ikke frit i luften, men skal bindes op på et vidensgrundlag, man vælger ikke ud af den blå luft. Selv i Sverige er man opmærksom på, at det må være slut med den værdineutrale skole.

Vi vil overordnet sige, at ministeren har fremsat et udmærket forslag til videre drøftelse, at vi gerne deltager konstruktivt i debatten fremover, men at det med formålsparagraffen godt kan gå hen og blive et kardinalpunkt for os.

Else Marie Mortensen (S):

Når jeg har bedt om ordet, er det ikke, fordi der er nogen uenighed med den socialdemokratiske ordførers bemærkninger, tværtimod, men jeg har et par spørgsmål, som jeg gerne vil have lov til at stille. Det ene er generelt om lovforslaget, og det andet drejer sig om formålsparagraffen.

Det opleves lidt som et liberalt korstog at være læser af dette lovforslag. Det opleves, som om det ellers meget smukke ord liberalisme, som næsten er synonymt med frihed, misbruges en lille smule, sådan at det ender i noget, der måske kan risikere at blive det modsatte af frihed.

Jeg var enig med fru Hanne Thanning Jacobsen, da hun spurgte: Frihed til hvad? Jeg kunne også tilføje: Er det frihed for alting? For alt værdifuldt? Er det frihed for ansvar? Er det i virkeligheden den form for liberalisme, der bliver til ansvarsforflygtigelse? Det er nogle utrolig brede penselstrøg, der anvendes i lovgivningen og specielt i lyset – eller jeg burde måske sige i mørket – af nogle af de udviklingstendenser, vi ser andre steder i Europa. Jeg vil godt have lov til at opholde mig ved det. Jeg vil ikke komme med eksempler på det,